

NIEUWE LENTE

'Een nieuwe lente en een nieuw geluid'. Sedert dichter Herman Gorter met deze oneliner zijn beroemde gedicht Mei opende, hebben exact 111 nieuwe lentes elkaar opgevolgd. Elk jaar opnieuw, onverstoord en onverstoortbaar, aardbevingen en vulkaanuitbarstingen ten spijt. Uit de Nieuwe Lente in Heule komen straks de eerste bewoners van De Weister. Felicitaties aan het OCMW met dit welkome woonzorgcentrum, door de Aalbekenaren massaal gezien en goedgekeurd. Hopen dat de heraanleg van de Lauwsestraat even vlot verloopt. Verbeterd comfort voor de schooljeugd. Mooi toch: groen en grijs, iedereen prijs. Zijn we verwend of niet? Wie steekt een handje toe om zomer en medeburgers uit hun kot te lokken? En om Cornelius weer een flinke feestneus op te zetten. Voor het eerst sinds meer dan een halve eeuw zonder zijn sterkhouders: de handelstentoonstelling. Tradities zijn niet eeuwig. Voetbalclubs bestaan al meer dan een eeuw. De 75 jaar van Aalbeke Sport is ook niet mis. Feestvieren dus en daarna het WK in Zuid-Afrika volgen op de buis. Ruime keuze uit onze buurlanden om voor te supporteren. Samen met de late paaslelies koesteren de vroege pinksterbloemen zich in het lekker zonnetje. Wij ook!

75 JAAR AALBEEKS VOETBAL

Niet iedere vereniging houdt het zo lang uit te blijven bestaan: 75 jaar! Zelfs een simpel Aalbeeks voetbalploegje uit vierde provinciale afdeling speelt het klaar om te blijven overleven. Grote broer Excelsior uit buurgemeente Moeskroen heeft het niet overleefd, alle verhoudingen in acht genomen natuurlijk.

Voor de Aalbeekse voetbalploeg is het uiteraard ook niet altijd rozengeur en maneschijn geweest. Niettemin is het bestuur de vele problemen en veranderingen te boven gekomen en dat pleit voor de hardnekkigheid waarmee gestreden moest worden. We grabbelen terug in de geschiedenis en brengen daarbij een aantal feitjes en anekdotes in herinnering.

Foto van de ploeg uit 1958

Vooraan: Jacques Busschaert - André Marysse - Roland Geeraert - Jean- Pierre Hennion en André vanhaezebrouck

Achteraan: grensrechter Maurice Pauwels - Robert Geldhof - Fernand Liessens - Walter Vanhaezebrouck - Gaspard Vandekerckhove - Marcel Soens - Marcel Acke en verzorger Florimond Rabaut. Niet op de foto: trainer Noël Blondeel.

*Het huidige eerste elftal. Bovenaan van links naar rechts:
 Steve Devlaeminck (trainer) - Jan Platteau - Atilla Depuydt - Lucas Vantieghem - Cedric Delanghe - Steve Algoet - Louis Kindt - Jeremy Liets - Anthony Denys-Johannes Coulembier en Kenneth Ameye (hulptrainer)
 Onderaan van links naar rechts:
 Jean-Marie Lepouttre (materiaalmeester) - Pierre Alain Six - Frederic Ysenbaert - Axel Liets - Nicolas Rooze - Stijn Holvoet en Fabio Verhulst*

De stichting

Zouden de oprichters van de club, erevoorzitter dokter Vandeputte, voorzitter Alfons Vanhoecke, secretaris Maurice Depraetere en de andere bestuursleden vermoed hebben dat hun ploeg na 75 jaar nog zou bestaan? Ze zullen het althans gehoopt hebben en die hoop is werkelijkheid geworden.

De stichtingsakte vermeldt in elk geval de 18de februari 1935 alsook de reglementen die door de clubleden nageleefd dienden te worden. We halen hier (tekst gedeeltelijk aangepast) een paar bijzondere aan die illustreren hoe het er in die tijd aan toe ging:

Art. IX: Ene geldboete van 2 frs zal gelegd worden op deze die de kapitein niet gehoorzaamt of twist zoekt tegen scheidsrechter, linesman of tegenstrevers.

Art. X: In alle wedstrijden moeten de spelers van dezelfde trui voorzien zijn. Zij zijn verplicht de plaats te bekleden die hun aangeduid is. De kapitein mag binst het spel over zijn elftal beslissen.

In juli 1935 van hetzelfde jaar verkreeg FC Aalbeke van de Belgische Voetbalbond dan de officiële erkenning onder het stamnummer 2271.

In 1985 – toen dus 50 jaar oud - werd de ploeg de benaming Koninklijk toegekend. Wie de oorspronkelijke Engelse benaming Football Club Aalbeke bedacht heeft, is niet meer geweten. In die tijd was dat wel een gebruikelijke benaming voor een voetbalclub. Idem voor de blauw-witte kleuren al had dat blauw misschien wel te maken met een politieke partij.

Hoger – lager

In de 75 jaar dat de ploeg bestaat zijn er hoogtepunten en dieptepunten geweest. We beperken ons tot de belangrijkste.

Er werd toch een aantal keer kampioen gespeeld. Dit was o.a. in 1946. In 1952 en 1959 promoveerde de ploeg telkens naar 1ste provinciale afdeling. In die tijd was dat voor Aalbeke een stunt om zover te geraken. Later volgde nog een

kampioenviering. Dat was in het seizoen 1982 -'83, meteen ook de laatste keer dat er kampioen gespeeld werd.

Dat het soms ook slecht kan gaan en de ploeg degradeerde, hoort er nu eenmaal bij maar dat KFC het klaarspeelde om begin de jaren 60 in drie jaar tijd van 1ste naar 4de provinciale terug te donderen mag wellicht ook wel als een negatief record beschouwd worden! Aan het einde van vorig speeljaar hebben een aantal spelers de eerste ploeg verlaten en mede daardoor bengelt de club tegenwoordig achteraan in de laagste afdeling maar voor volgende jaar is een versterking in het verschiet.

Een weide volstond

Het allereerste voetbalterrein was een weide achteraan de Lauwsestraat, Ledeganckstraat en Oudstrijderslaan dichtbij de Lange Meersbeek. Dat de beek goed van pas kwam, blijkt uit volgende anekdote.

In de eerste naoorlogse competitie (seizoen '45 - '46), het was volop winter, kreeg een speler van Aalbeke de bal tegen het lichaam op die plaats die hij het liefst niet had. Half groggy en kreunend van de pijn bleef hij liggen. Een verzorger was er niet en naar de kleedkamer moest hij niet geëvacueerd worden want die was er evenmin, laat staan de hulp van een rodekruispost. Dus moest men zich behelpen met de middelen die ter plaatse aanwezig waren. En ja, de Lange Meersbeek kwam goed van pas. Eerst werd het ijs in de beek opengebroken en daarmee op de 'weke delen' van de speler gelegd om enig soelaas te brengen, wat effectief werkte.

Voor zover we weten heeft de betrokken speler er op deze gevoelige plaats geen blijvend ongemak aan over gehouden...

Naar de weide aan café De Melkerij

Vanaf het seizoen '46-'47 kwam het terrein aan café De Melkerij vrij. Daar werd lange tijd gespeeld en dit

tot in 1966. Ook daar is een anekdote aan verbonden.

Tijdens de zomermaanden van 1946 werd de weide door de landbouwer nog gebruikt om zijn koeien daar te laten grazen. Maar vóór er gespeeld kon worden werden spelers, bestuursleden en supporters opgetrommeld om de vele al of niet verse koeienvlaaien met schop en borstel op te ruimen. Een voortijdse Rap en Rein dus. De oproep werd gelukkig door tientallen bereidwilligen opgevolgd.

Nu we het toch over koeienvlaaien hebben, die kunnen u misschien nog geluk brengen. In de marge van de feestelijkheden naar aanleiding van het 75 jarig bestaan (waarover meer verder in dit Aaltje) wordt een actie onder de veelzeggende titel 'Schijt je rijk' op het getouw gezet. De deelnemers moeten weten te raden op welk gedeelte van het afgebakend terrein de koeienvlaaien - dit keer verse - gedeponeed zullen worden. Voelen specialisten zich geroepen?

Naar de Garenwinderstraat

Noodgedwongen moest de voetbalclub van de Lauwsestraat naar de Garenwinderstraat verhuizen waar die nu nog altijd actief is. De oude tribune diende afgebroken te worden en teruggeplaatst op het nieuwe terrein.

Dit karwei werd volledig gratis geplaatst door liefhebbers en supporters. Van clubliefde gesproken! En clubliefde bestond al lang. Waar is de tijd dat tientallen supporters nog per fiets naar Steenbrugge bij Assebroek reden om er een spannende match bij te wonen! In het seizoen '45-46 werd zelfs de verplaatsing naar Beveren-Leie bij gebrek aan een 'camionette' met een verhuishwagen gedaan. Een 70-tal spelers en supporters werd er in geperst om na een ganse namiddag regen uiteindelijk kletsnat terug te keren. Zijn er nu nog rasechte supporters?

Toekomstperspectieven

Om de toekomst te verzekeren moet een kleine voetbalploeg het hebben

*Het jeugdbestuur. Bovenaan links: Guido Roelstraet, Ignace Delbeke
Onderaan: Marcel Derock (jeugdcoördinator), Vera Vandommele (GC en
Administratie Jeugd), Patricia Dewulf en Christophe Corne
Ontbreken op de foto :voorzitter Marc Vanooteghem, Patrick Bouckenoooghe en
Els Maertens*

van de jeugdspelers.

In 1979 werd een jeugdwerking opgericht en zelfs dit speeljaar werd begonnen met een afzonderlijk jeugdbestuur (zie foto). De club beschikt thans over ongeveer 200 spelers en speelt het klaar om naast de eerste ploeg, de reserves en de studaxen niet minder dan 8 jeugd ploegen op te stellen. In leeftijdsorde achtereenvolgens: de pluimpjes, de duiveltjes met 2 ploegen, de preminiemen met 2 ploegen, de miniemen, de knapen en de scholieren.

Voorts kan nog worden vermeld dat veel Franstalige jonge spelertjes de weg naar de Aalbeekse club vinden, mede door het feit dat ze hier in Aalbeke school lopen.

Helaas! Dient er zich nieuw en jong talent aan, dan zijn grotere clubs er als de kippen bij om die te ontfutselen en zo moet weer van vooraf aan begonnen worden. Om ontmoedigd te geraken!

Er is voor volgend jaar evenwel een samenwerking voorzien met het jeugdbestuur van KV Kortrijk met o.a. het oog op uitwisseling van spelers.

Gezien de beperkte terreinen om deze elf ploegen te laten trainen en spelen wordt uitgekeken naar een nieuw terrein ter hoogte van de Papeyeweg ergens achter het Scheermolenerf. De

plannen zijn er. Zorgt het stadsbestuur spoedig voor de realisatie?

Ooit was er de VAR

Eind juni 1996 werd besloten tot een fusie van KFC Aalbeke met Sporting Rollegem. KFC VAR (Verenigd Aalbeke Rollegem) werd de nieuwe naam. Beide clubs waren er van overtuigd dat dit de enige manier was om op korte en lange termijn resultaten te boeken. 'Een vastberaden en gemotiveerd bestuur samen met een perfecte organisatie moeten het mogelijk maken om binnen de vijf jaar in tweede provinciale aan te treden', zo lezen we in het juli-augustusnummer van 't Aaltje. Die mooie doelstelling werd evenwel niet gehaald en na zo'n 12 jaar werd in 1998 besloten – de band met Rollegem was te miniem geworden! – om weer naar de oorspronkelijke club weer te keren.

Feestelijkheden

De minder goede prestaties van dit jaar beletten de club evenwel niet om bij dit jubileum eens goed feest te vieren. Hoe de ploeg dit zal doen, kunt u elders in dit Aaltje lezen. De redactie van 't Aaltje wil hierbij de club feliciteren en op naar de 100!

MALGRETOUTSTRAAT ZAKT WEG

De attente wandelaar of fietser zal het al gemerkt hebben: wie de Malgrétoutstraat neemt om van de Moeskroensesteenweg naar de Luignestraat te gaan (of omgekeerd) moet goed uit zijn doppen kijken of hij belandt geblutst en geschaafd in de diepte van Moeskroen...

Te steile helling?

Zoals iedereen weet is het eerste, en verharde deel van de Malgrétoutstraat grondgebied Aalbeke. Vanaf het hof van Labis (de Malgrétouthoeve) wordt de straat een landweg die op de grens van Kortrijk en Moeskroen loopt. In de diepte ligt een niet zo aantrekkelijk industrieterrein waar zich de jongste tijd toch nogal wat activiteiten ontwikkelen. Nu heeft men een tijdje geleden vanaf de hoeve Labis, maar dan op Moeskroens grondgebied, een nieuwe verharde toegangsweg aangelegd (voorlopig zonder eigen naam?). Blijkbaar is daarbij weinig overleg geweest met de stad Kortrijk. De nieuwe weg ligt lager dan de oorspronkelijke Malgrétoutstraat. Maar door bijzonder dicht bij het oude tracé te blijven heeft men een veel te steile helling gemaakt tussen de oude en de nieuwe weg. Daardoor schuift op verschillende plaatsen de bedding van de oorspronkelijke weg onweerstaanbaar de diepte in.

Allemaal tevergeefs

Om de grondverschuiving tegen te houden zijn hier en daar al palen geslagen, houten staketsels aangebracht en karrenvrachten stenen

gestort. Maar het is boter aan de galg. De vruchtbare aarde van Aalbeke verdwijnt geleidelijk over de taalgrens... Als er straks enkele zomers plensbuien losbreken boven de weg zal de doordrenkte helling beslist nog verder wegzakken.

Niet ongevaarlijk

De situatie is niet ongevaarlijk. De weg is vanaf de Luignestraat immers niet alleen voor voetgangers en fietsers toegankelijk maar ook voor landbouwvoertuigen. Het zullen vandaag de dag wel héél smalle

tractoren of zaaimachines moeten zijn willen ze nog van de weg gebruik kunnen maken. Op een bepaalde plaats is de weg nog anderhalve meter breed.

Wie als voetganger of fietser in het donker deze weg neemt doet er goed aan zo dicht mogelijk bij de Kortrijkse kant van de weg te blijven. Anders komt hij of zij bij de burelen van Moeskroen terecht. Gelukkig zijn daar taalfaciliteiten voor de Nederlandstaligen en kan men dus gerust de weg naar huis vragen.

LIJST STEUNERS

Dit is de tweede lijst van particulieren en verenigingen die 't Aaltje financieel ondersteunen.

Dank aan :

Jozefa Vandenbogaerde, Etienne Putman, Georgette Rigole, Jenny Vanneste, Yolene Delepierre, Annie Vermeulen en Jenny Brille.

Verenigingen

K.W.B., Vriendenkring Brandweer, Oudercomité, De Valk, Ziekenzorg CM, Koninklijke Harmonie Eendracht, A.C.W., K.V.L.V., Landelijke Gilde.

Abonnementen

Peter Cosaert, Cyriel Dejaegere, Franklin Labis, Johan Maebe, Jessica

Geeraert, Jeanette Ledoux, Charvet-Dejaeghere, G. Luyet, Johnny Debard, Griet Vannieuwenhove, Raf Van Poucke, Prov. West-Vlaanderen.

Hartelijke dank aan iedereen. En voor wie nog geen tijd gevonden heeft om zijn bijdrage te storten: ons rekeningnummer is 461-6522781-35. Met dank bij voorbaat.

organiseert
in het O.C.
Aalbeke

VRIJDAG 28 MEI 2010
'N SPETTERENDE
ZONNIGE KINDERFUIF

IEDEREEN WELKOM
IN ZOMERSE KLEDIS

VANAF 18'30

INKOM €1

K.F.C. Aalbeke Sport
viert 75 jarig bestaan

Zaterdag
29 Mei 2010

met optredens van :
Kevin Kenzo, Sam Gooris, & Frank Valentino

Kevin Kenzo

Sam Gooris

Frank Valentino

O.C. Aalbeke

VVK Kaarten € 6.50. te verkrijgen
in de kantine Aalbeke Sport.

ADD € 7.50.

Aanvang om 19u30

meer info in
een volgende info-flash
het volgende Aaltje

camping
eten
spel zonder grenzen
kaarten
gezellig samen
dans
glaasje drinken
fietsen
toneel
wandelen

camping Aalbeke

op het terrein van het
speelplein aan de
Ledeganckstraat

uw gezin
uw straat
uw wijk
uw vereniging
uw gemeente
uw vrienden
uw club

meewerken met je vereniging, wijk, ...?

laat het weten:

kujkiv@skynet.be

0486/63 43 90

10 juli 2010

11 juli 2010

kom uit je kot

2009 was denderend 2010 wordt nog denderender

HERINNERINGEN - BEDEVAART NAAR DADIZELE

De foto is genomen in 1955 ergens onderweg tussen Aalbeke en Dadizele. Van links naar rechts: op de moto: Albert Desmet, André Depraetere, Jozef Millecamp, Marcel Santens, Amedé Devos, Georges Rigole (achteraan), Edmond Salembier, Marcel Holvoet, Ernest Debels en Georges Cottenier.

Op bedevaart gaan, het is zowat van alle tijden. Of het nu naar verre landen is - het Heilig Land, Rome, Fatima, Compostela, Lourdes, Mekka enz.- of in eigen land Beauraing, Banneux, Scherpenheuvel, Halle, Oostakker en nog andere, steeds zijn er mensen op weg geweest en dit om allerlei redenen. Zelfs naar Aalbeke kwamen de mensen afgezakt ter gelegenheid van de noveen van Sint-Cornelius.

Binnenkort, op 1 mei, trekken veel mensen weer individueel of in groep op bedevaart naar Dadizele. Ook in Aalbeke bestaat hiervoor een jarenlange traditie. Het is evenwel niet meer te achterhalen wanneer de groepsbedevaart, een initiatief van de KWB, gestart is, in elk geval meer dan 50 jaar geleden.

De oudste oproep is terug te vinden in het kerkarchief van Aalbeke, meer bepaald in het boek met de kerkdiensten van 1950. Daar lezen we dat het er indertijd uitgebreider aan

toe ging en de gebruiken nogal verschilden van de huidige bedevaart. Pastoor Veramme doet daarin volgende mededeling:

Morgen maandag 1 mei gaat de H. Hartbond van de KWB op bedevaart naar Dadizele. De voetgangers vertrekken om 6.30 u. aan het torentje en de fietsers om 8.30 u. In Dadizele is er hoogmis om 9.30 u., daarna kleine ommegang en om 11 uur toespraak door Z.E.H. pater Lombardi. 's Namiddags om 2 uur zangfeest op de weide en om 15.30 u. pontificaal lof vóór de basiliek. De bedevaarders moeten zoveel mogelijk mondvoorraad meenemen.

Die mondvoorraad zal goed van gekomen zijn voor de bedevaarders die tijdens de eucharistieviering de communie wilden ontvangen en daartoe nuchter moesten zijn, zeker na een afstand van 15,5 km te voet afgelegd te hebben.

Tegenwoordig gaat het er gezapiger aan toe, niet dat de afstand korter zou zijn - men gaat er een goede 2 uur en driekwart op. De voetgangers, zo'n kleine 15 man vertrekken klokslag 7 uur. Fietsers, een kleine tiental, starten om 8 uur. Wie een minuut of twee later komt, riskeert de weg alleen te moeten afleggen. Ten slotte wil men op tijd aankomen om de mis van 10 uur te kunnen bijwonen. Die wordt meestal opgedragen door de deken van Wervik, waarna de zegen volgt.

Na een verfrissend drankje keren de voetgangers meestal met de wagen terug.

De KWB -KAV richt bij deze weer een oproep om deel te nemen aan de bedevaart op 1 mei. Ook jongeren zijn van harte welkom.

Foto's gezocht

Hoewel de KWB-bedevaart van de 1^e mei naar Dadizele al zeker een halve eeuw bestaat, zijn er toch zeer weinig documenten van bewaard. De redactie doet daarom een oproep voor het archief van 't Aaltje: heeft er iemand nog foto's van de voet- of fietstocht, van onderweg of van in Dadizele zelf? Wil ze, met uw naam en eventueel een woordje uitleg bezorgen in het O.C. U krijgt ze zeker terug. Van harte dank.

NOTARISSEN IN AALBEKE

Sedert het begin van dit jaar telt Aalbeke niet langer één maar drie notarissen.

Er kwam een associatie (samenwerkingsverband) tot stand tussen de notaris-titularis van de standplaats Aalbeke, Dirk Van Haesebrouck, en de geassocieerde notarissen Liesbet Degroote en Helène De Waele.

Dit was voor 't Aaltje aanleiding om zich af te vragen wat een notaris eigenlijk is en doet en wie de opeenvolgende notarissen waren die in het verleden hun beroep, of zeggen we beter hun ambt, in ons dorp uitoefenden.

De momenten in ons leven dat wij met de notaris te maken hebben zijn niet zo talrijk en hebben altijd iets 'plechtigs'. In de laatste jaren doen de notarissen en hun beroepsverenigingen inspanningen om via de media aan de bevolking een duidelijker beeld te geven van het beroep en de beoefenaars ervan. Niettemin blijft het notariskantoor voor de gewone sterveling een 'mysterieuze' plaats. Men loopt er niet zomaar binnen. De notaris wordt in verband gebracht met bijzondere momenten -gelukkige, maar ook droevige- in het leven van de mens: een huwelijkscontract, een echtscheiding, het opmaken van een testament, een erfenis, de aankoop van een stuk grond, woning of appartement, de oprichting van een vennootschap... Het juridisch taalgebruik - dikwijls onbegrijpelijk voor een leek-, de lezing van de akte, de aanwezigheid van getuigen, de eventuele aanwezigheid van een tweede notaris, dragen bij tot de plechtige sfeer in het notariskantoor.

Ambtenaar en zelfstandige

Het beroep van de notaris is tweeledig. Enerzijds is de notaris aangesteld als openbaar ambtenaar ten dienste van de samenleving met als taak authentieke akten op te stellen die aan overeenkomsten tussen partijen rechtskracht verlenen. Voor een aantal materies is de tussenkomst van een notaris wettelijk verplicht, zoals bijvoorbeeld het afsluiten van een huwelijkscontract, de aankoop van een onroerend goed (gronden en gebouwen), het afsluiten van een hypothecaire lening, de oprichting van een vennootschap. Anderzijds is de notaris een zelfstandig beoefenaar van een vrij beroep in de dienstverlenende sector. Hij is raadgever en bemiddelaar in een

Voormalige notariswoning van Paul De Schaepmeester en Dirk Van Haesebrouck

aantal juridische situaties waarvoor de burger op hem een beroep kan doen. Als openbaar ambtenaar wordt hij (in tegenstelling tot bijvoorbeeld een rechter) niet betaald door de overheid. Hij moet zijn inkomen halen uit erelonen waarvan de tarieven wettelijk vastgesteld zijn. De notaris wordt door de koning benoemd.

De vereiste is een vijfjarige opleiding tot master in de rechten, aangevuld met een specialisatiejaar in het notariaat. Na een stage van drie jaar kan men deelnemen aan een vergelijkend examen om kandidaat-notaris te worden. Een kandidaat-notaris kan dan zijn kandidatuur stellen wanneer een notarisplaats vrij komt.

Het aantal notariaten is wettelijk bepaald op basis van het aantal inwoners van een gerechtelijk

arrondissement. Waarom er in Aalbeke een standplaats van een notaris is en bijvoorbeeld niet in de deelgemeenten Marke, Bissegem, Rollegem en Kooigem is historisch bepaald en moeilijk te achterhalen. Volgens recente cijfers waren er in 2008 in ons land 1 194 notariskantoren, waarvan 196 associaties (waar twee of meer notarissen actief waren). Dat betekende een totaal van 1 403 actieve notarissen. Het aantal kantoren of standplaatsen wordt niet meer uitgebreid. Waar in vroegere tijden de notaris voor het leven benoemd werd, is thans de leeftijdsgrens wettelijk vastgesteld op 67 jaar. De gewezen notaris kan zich dan erenotaris laten noemen.

Snelcursus geschiedenis

Reeds in de Oudheid, in Babylonië en

Egypte, later bij de Grieken en de Romeinen, bestonden er geletterden die men kan bestempelen als de verre voorlopers van de notaris.

Notaris komt van het Latijnse woord 'notarius', iemand die een afspraak of overeenkomst op schrift stelt.

Na de val van het Romeinse Rijk verdween de notaris uit de geschiedenis om pas rond de elfde eeuw weer op te duiken vanuit de Italiaanse koopmansstad Bologna. Ze reisden Europa rond om hun diensten aan vorsten en kerkleiders aan te bieden. Het waren aanvankelijk meestal geestelijken, omdat zij van de weinigen waren die konden lezen en schrijven. Men moest wel van hogerhand de toestemming hebben om als notaris op te treden en wettelijke akten op te stellen, maar veel was er verder niet gereguleerd. Er bestond geen specifieke opleiding, men leerde het vak in de praktijk. Meestal was men notaris in bijberoep. Keizer Karel probeerde rond 1540 orde op zaken te stellen. Ook in het begin van de jaren 1700 werd een poging ondernomen om de notarisfunctie beter af te bakenen en te reglementeren, met weinig duurzaam resultaat. Net vóór de Franse Revolutie was het niet zo goed gesteld met het notariaat in onze gewesten: er bestond nog steeds geen valabele hogere opleiding, er waren veel te veel notarissen, misbruiken waren schering en inslag. Mede daardoor stond het (bij)beroep van notaris niet in hoog aanzien in de maatschappij.

In de Franse Tijd kwam daar grondige verandering in. Napoleon vaardigde in 1803 een nieuwe basiswet uit op het ambt van notaris. Alle vroegere erkenningen om als notaris op te treden werden afgeschaft. De notaris werd een 'fonctionnaire publique'. De wet werd afgekondigd op 25 Ventôse van het Jaar XI, volgens de toenmalig geldende kalender. De Ventôsewet, zoals hij door de specialisten gemeenzaam wordt genoemd, is tot op onze dagen nog van kracht. Natuurlijk zijn er in de loop van de voorbije 200 jaar tientallen keren aanpassingen en aanvullingen

aangebracht. Belangrijke recente aanpassingen aan de wet dateren van 1999 en 2009.

De notariële akten moesten vroeger met de hand worden geschreven of overgeschreven, ook nog lang nadat de schrijfmachine was uitgevonden. Een zwierig handschrift was een kwaliteit van de notarisklerk. Maar ook het notariaat gaat met zijn tijd mee. In de wetswijziging van 2009 werd het begrip 'gedematerialiseerde' (lees: digitale) akte ingevoerd. Een notaris is verplicht het origineel van de akten die hij opstelt in zijn kantoor te bewaren. Ook die van zijn voorgangers in hetzelfde kantoor (ook wel 'studie' genoemd). Na 50 jaar kan hij, en na 75 jaar moet hij deze archieven overdragen aan het Rijksarchief, waar ze verder bewaard en geraadpleegd kunnen worden. Er is een afdeling van het Rijksarchief in Kortrijk. Men kan er napluizen wie de opeenvolgende notarissen waren die in Aalbeke hun standplaats hadden.

Elf Aalbeekse notarissen

De oudste die er teruggevonden wordt is **François-Joseph Ameye**. Hij stelde in Aalbeke akten op tussen 1780 en 1789. Ervoor en erna werkte hij als notaris in Kortrijk. Ameye combineerde, zoals bijna elke notaris in die tijd, het beroep met een ander ambt. Hij was namelijk de laatste baljuw van Aalbeke in het Ancien Régime, aangesteld door de Heer van Aalbeke (de graaf van Moeskroen). Tussen 1789 en 1828 duiken geen namen op van notarissen in ons dorp. Allicht was er bij de prille toepassing van de Ventôsewet nog geen notarisstandplaats aan Aalbeke toegekend.

In 1828 kwam de 30-jarige **Honoré Dufaux** zich als notaris in Aalbeke vestigen. Hij stapte bijna meteen ook in de Aalbeekse dorpspolitiek en was achtereenvolgens 12 jaar schepen en 9 jaar burgemeester. In 1851 hield hij het hier voor bekeken en ging in Kortrijk zijn beroep verder uitoefenen. Er zijn nogal wat voorbeelden te vinden van notarissen die van standplaats verspringen. Men kan zich best voorstellen dat een

Een openbare verkoop, één van de taken van de notaris

notariaat in de stad qua aanzien en opbrengst interessanter was dan in een klein en pover dorp. De vacante plaats in Aalbeke werd voor een tweetal jaar ingenomen door ene **Pierre Masselus**. Er zijn aanwijzingen dat hij later in Bellegem actief was.

In 1853 nam **Victor Pycke** het Aalbeekse notariaat over. Hij was afkomstig van Kortrijk en gehuwd met een notarisdochter uit Ledegem. Ook hij vond de tijd om zich met de plaatselijke politiek te bemoeien. Hij werd alras schepen en was vervolgens 11 jaar burgemeester van de gemeente. In 1868 overleed zijn schoonbroer, notaris en burgemeester te Ledegem. Pycke zei Aalbeke vaarwel en verhuisde naar Ledegem, om er ook weer de ambten van notaris én burgemeester samen uit te oefenen.

Polydoor Vansteenhuyse wordt benoemd als zijn opvolger. Na amper vijf jaar kan ook hij de lokroep van een notariaat in Kortrijk niet weerstaan. Hij werkt er verder als notaris tot 1897. In Kortrijk is er daarna een Valère Vansteenhuyse als notaris bekend van 1897 tot 1935 en van 1935 tot 1961 een Paul Vansteenhuyse. Het kan best over een opvolging over drie generaties gaan. De opvolger van Vansteenhuyse was **Juliaan Verniers**. Deze hield het iets langer vol en was notaris in ons dorp van 1864 tot 1872.

De volgende notaris in Aalbeke was iets standvastiger en bleef hier 30 jaar zijn ambt uitoefenen van 1883 tot 1913. Het was **Achille Vandeputte**, afkomstig van Tiegem, waar zijn vader 'heelmester' was. Overleed hij in 1913? Of stapte hij vrijwillig op om het notariaat over te dragen aan **Paul Vandeputte**, hoogstvermoedelijk zijn zoon of neef. Vandeputte junior had het blijkbaar niet zo voor Aalbeke want zijn notarisfunctie eindigde reeds na drie jaar, in 1916.

Daarna vertonen de archieven een hiaat van ongeveer vijf jaar. Zou het kunnen dat in de periode van de Eerste Wereldoorlog er geen notaris actief was in Aalbeke?

De draad kan weer worden opgenomen in 1921. Dan verscheen **Edouard Torrele** op de Aalbeekse scène. Hij was toen 38 jaar oud. Notaris Torrele liet zich, net als twee van zijn voorgangers, pramen om in de Aalbeekse politiek te stappen. Na de bewogen verkiezingen van 1932 werd hij voor zes jaar burgemeester. In 1938 schoof hij de lokale politiek opzij, maar bleef wel werkzaam als notaris tot in 1959. Hij was toen 76 jaar. In die tijd stond er nog geen leeftijdsgrens op de uitoefening van het beroep.

Paul De Schaepmeester was zijn opvolger. Deze overleed vroegtijdig in het najaar van 1974.

In maart van het jaar daarop werd **Dirk Van Haesebrouck**, toen amper 27 jaar, benoemd tot notaris met standplaats Aalbeke. Hij is de schoonzoon van zijn voorganger. Het kantoor is in de lange periode van 35 jaar gestaag blijven groeien.

Teamwork

Onze moderne maatschappij kent op juridisch gebied een complexe regelgeving. Het brede werkveld waarin de notaris actief is als ambtenaar én dienstverlener is door een persoon bijna niet meer te overzien. In het vooruitzicht van het einde van zijn loopbaan over een vijftal jaren en om de toekomst van zijn notariskantoor te vrijwaren koos

*De Aalbeekse associatie van notarissen.
v.l.n.r. Helène De Waele, Dirk Van Haesebrouck en Liesbet De Grootte*

Van Haesebrouck voor een hedendaagse formule die ook bij andere vrije beroepen (huisartsen, advocaten, architecten...) meer en meer voorkomt, namelijk een samenwerking of associatie met meerdere collega's. De keuze viel op twee jonge vrouwelijke kandidaat-notarissen. Eeuwen lang was het notariaat een mannenbastion. Pas in de jaren '50 van vorige eeuw werd het beroep voor vrouwen opengesteld, niet zonder hevige weerstand in het parlement en bij de Belgische notarisvereniging zelf. De eerste vrouwelijke notaris in ons land werd in 1954 benoemd. Het aantal vrouwen notarissen is nog steeds amper een vijfde van het totaal, maar bij de kandidaat-notarissen zijn de dames reeds in de meerderheid. Een verdere vervrouwelijking van het beroep komt er onvermijdelijk aan.

Wie zijn de twee 'nieuwelingen' in het Aalbeeks notariaat? Liesbet Degrootte is 34, afkomstig uit Kruishoutem, gehuwd en woont in Kortrijk. Helène De Waele is 31, afkomstig uit Oostakker, gehuwd en woont voorlopig nog in Gent. Beide Oost-Vlaamse dames deden hun notariële stage bij notaris Jan Bael te Gent. Ze legden op 4 januari van dit jaar de eed af op de Rechtbank in

Kortrijk. Welkom in Aalbeke (het moeten niet altijd de West-Vlamingen zijn die uitwijken!) en veel succes met de associatie, die naast het trio notarissen nog 7 medewerkers telt. De gezette 'meneer de notaris', de notabele van het dorp, soms burgemeester in zijn vrije tijd, hoort definitief tot de geschiedenis.

ONDERGRONDS (2)

Wat voorafging: bij de graafwerken in de Lauwsestraat voor de heraanleg van de schoolomgeving is, tot ontsteltenis van zuster Ambrosine en meester-schoenmaker Johannes Tweevoudts, een geraamte gevonden in de put waarin Albertus Balcoen gesukkeld was na het geslaagde carnavalsfeest in De Smisse. In Aalbeke heerst de grootste verbijstering. Commissaris Vriendelyckx en zijn rechterhand, rechercheur Verpale staan voor een raadsel. De Britse ambassadrice in Brussel krijgt intussen een vreemde opdracht van de Queen en in het Lagerhuis in Londen worden vervelende vragen gesteld over de langdurige afwezigheid van prins Charles.

Voor de oriëntatie van de lezers van onze dorpskrant zijn ook in deze tweede aflevering de bestaande straatnamen en de namen van de gebouwen behouden. De gebeurtenissen en personages daarentegen zijn verzonnen. Echt bestaande personages zijn fictief gebruikt.

7. Geschiedenisles

Prunella stond er wat onwennig bij. Het was ongewoon stil in De Smisse. Als cafébazin moest ze natuurlijk bij haar tapkraan staan, maar eigenlijk was ze liever mee gaan luisteren. Haar vaste stamgasten stonden voor één keer niet luidruchtig te leunen op de rechterkant van de toog. Azère Sandra, Victor Sansen, en Freddy Devoogdt zaten aan het tafeltje naast de deur. Ze luisterden voorovergebogen en met gespitste oren naar heemkundige en dorpshistoricus Marcellus Slots.

“Ja, dat was wat, hier in Aalbeke, in de tijd van de Franse Revolutie. Alle parochiepriesters werden in die tijd bij wet ambtenaren van de République Française, ‘fonctionnaires publics ecclésiastiques’. Pastoors die weigerden de eed van trouw aan de republiek af te leggen werden gedeporteerd naar overzeese Franse kolonies en stierven daar meestal spoedig aan een of andere tropische ziekte. In 1794 staken de revolutionairen zelfs de kerk in brand. Het hele gebouw en de volledige inboedel veranderden in zwartgeblakerde as.”

Freddy Devoogdt onderbrak enigszins opgewonden de verteller: “O ja, ik herinner me dat mijn overgrootvader ooit eens vertelde, dat de pastoor van Aalbeke ook geweigerd heeft de eed af te leggen en dat hij maandenlang ondergedoken geleefd heeft tussen zijn parochianen.” Azère Sandra knikte en zei: “En ik heb van mijn betovergrootmoeder nog horen zeggen dat er een geheime onderaardse gang heeft bestaan tussen

het klooster en waar nu het gebouw van ’t Skut staat. Misschien was dat wel de schuilplaats van die pastoor!” Freddy Devoogdt keek Marcellus Slots aan en zei vol overtuiging: “Ik begrijp het al. Het geraamte dat commissaris Vriendelyckx gevonden heeft, is van die pastoor. Ik denk dat deze geestelijke vader ’s nachts via de onderaardse gang onder de Lauwsestraat moeder Overste een wereldlijk bezoekje bracht en op een keer in die donkere schacht verongelukt is. Misschien is die gang ingestort?”

Marcellus Slots schudde het hoofd. “Dat is zuivere fantasie Freddy. Als het niet zo oneerbiedig was tegenover Prunella, dan zou ik zeggen dat het cafépraat is. In 1794 bestond het klooster in de Lauwsestraat nog niet en nog minder stond er al een zaal met de naam ’t Skut. En die pastoor, Jan-Baptist Perin, was blijkbaar geen grote held, want hij heeft wel degelijk de eed van trouw aan de republiek en haat aan het koninkdom gezworen. Hij heeft trouwens een paar jaar later een bloedspuwing gekregen en is vijf dagen daarna gestorven.”

Victor Sansen, die tot zijn eigen verbazing de hele tijd gezwegen had, vroeg: “Maar wie is er daar dan onder de grond gekropen en gestikt? Of is het misschien het slachtoffer van een moord en heeft de moordenaar hem daar, niet al te ver van het kerkhof rond de kerk, in het geheim begraven?”

Prunella zei: “Zouden we commissaris Vriendelyckx en rechercheur Verpale hun werk niet laten doen? En zouden de heren nog

iets willen drinken?”

8. Een ongewone revolver

Rechercheur Verpale was moe. Al langer dan drie uur scrolde eindeloze rijen afbeeldingen van revolvers over zijn computerscherm. Hij wist niet dat er zoveel types bestonden. Het exemplaar dat zij in Aalbeke bij het vrijwel intacte geraamte in de Lauwsestraat gevonden hadden, lag netjes op een doekje naast het toetsenbord. Het foedraal werd op dit ogenblik nauwkeurig onderzocht door de technische recherche.

Plots klemde hij de muis van de computer vaster in zijn hand en tilde hij zijn wijsvinger op. Het scrollen stopte. De gelijkenis tussen de foto op het scherm en de matglanzende revolver op zijn bureau was treffend. Aandachtig bestudeerde hij elk detail. Geen twijfel mogelijk. Dit was hetzelfde wapen. Onder de foto las hij de tekst met de technische gegevens: Enfield No 2 Mk I kaliber .38. Britse revolver. Tweede Wereldoorlog. 20

..Het exemplaar dat zij in Aalbeke bij het vrijwel intacte geraamte in de Lauwsestraat gevonden hadden, lag netjes op een doekje naast het toetsenbord...

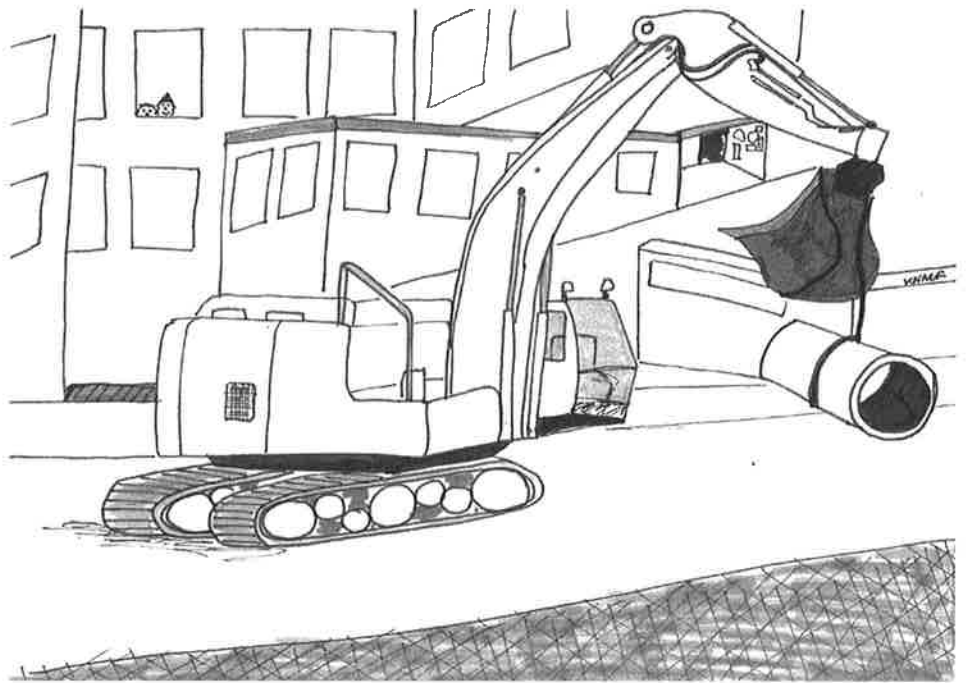
onmiddellijk: “Een oorlogsvliegtuig? Zonder piloot? Vertel eens Marcellus, waar gaat dit over?” Marcellus Slots begon in zijn map te bladeren en haalde er twee artikeltjes uit. “Kijk,” zei hij, “in onze dorpskrant is daar al twee keer over geschreven.” En hij toonde de foto’s van de beide bommenwerpers, de ene een Lancaster met twee staartvlakken, de andere een B-17 met één groot staartvlak. “Het is een mysterie waar de bemanning is gebleven. Een gerucht toen was, dat een van de piloten in het klooster verborgen zou zijn gehouden. Maar volgens mij kan dat niet, want wij waren hier toen al bevrijd.”

Op dat ogenblik rinkelde de gsm van Verpale. “Ja, chef?” Hij hoorde de geruststellende stem van commissaris Vriendelyckx. “Stop het onderzoek maar Verpale. Het is geen moord. Forensisch onderzoek wijst uit dat het om een tweeëntwintigjarige Britse soldaat gaat, zo goed als zeker een piloot. In het foedraal van zijn revolver was een liefdesbrief ingenaaid. Identificatie zal dus niet zo moeilijk zijn. Hij is een natuurlijke dood gestorven. Geen enkele verwonding. De houding waarin we het geraamte vonden wijst op klem zitten in een put of schacht. Hield zich voor de Duitsers verborgen? Wellicht een instorting? Vermoedelijk omgekomen van de honger of misschien gestikt. We zullen de Britse autoriteiten informeren. Voor ons is de zaak afgehandeld.”

“Prunella,” zei Verpale, “geef ons nog een koffie en aangezien het café gesloten is, kan er nog een jeneverke van af ook. Eindelijk eens géén moord in Aalbeke.”

11. Verrassing

Diezelfde maandagmorgen besteede de kraanman in de Lauwsestraat zijn indrukwekkende rupsenkraan van 23,5 ton. Al de hele vorige week had hij vanuit zijn gele cabine geduldig het ene nieuwe betonnen rioolsegment na het andere in de enorme gleuf geschoven. Het werk

..De soepele arm van de New Holland greep een van de segmenten die zigzag op de zijkant van de weg lagen...

was, tot grote voldoening van zijn ploegbaas goed opgeschoten en hij schatte dat hij vandaag tot voorbij het klooster zou geraken. Het was wel vervelend dat het de hele zondag geregend had. De grote slijkerige plassen zouden het proper werken bemoeilijken, en niet alleen van hemzelf maar ook van zijn collega’s stratenmakers. Hij zag graag wat hij deed en hij werkte niet graag op de tast.

De krachtige motor bromde luid. De soepele arm van de New Holland greep een van de segmenten die zigzag op de zijkant van de weg lagen en met een simpele glijbeweging schoof de kraanman de betonnen cilinder in de gleuf. Maar dit keer ging hij er niet zo vlot in als de vorige keren. Er zat iets in de weg. De kraanman kon door het troebele regenwater niets zien. Nooit forceren, had zijn baas hem geleerd. Met een onderdrukte vloek sprong hij uit zijn cabine. Zijn laarzen pletsten in het water. Hij tastte met zijn blote handen in het slijk. Zijn vingertoppen voelden een zwaar en nat zeildoek. Hij trok eraan uit alle macht. Een groot pak gleed langzaam uit de betonnen gleuf. Het leek warempel wel zo’n lijkenzak

die je wel eens op televisie zag als gesneuvelde soldaten uit Afghanistan teruggebracht werden.

“Hé,” riep hij naar de ploegbaas, “kom verdomme hier eens kijken!” De ploegbaas ploeterde naderbij. Met gefronste wenkbrauwen ritste hij de zak open. “Miljaar!” verzuchtte hij. Ze keken allebei met verstomming naar de netjes aangeklede maar morsdode man. “Ik ken die vent,” zei de kraanman. “Hij lijkt sprekend op prins Charles,” knikte de ploegbaas.

(wordt vervolgd)

WERKEN LAUWSESTRAAT STARTEN

Eind april starten de werken in de Lauwsestraat. Ze zullen duren tot eind 2010. Wellicht is er niemand die nog niet weet dat de volledige schoolomgeving heraangelegd wordt, van de Moeskroensesteenweg tot en met het kruispunt met de Oudstrijderslaan.

Allereerst brengen de nutsmaatschappijen (water, gas, elektriciteit, kabel) het openbaar verlichtingsnet ondergronds en leggen ze een nieuwe ondergrondse hoogspanningskabel en nieuwe waterleidingen. Van zodra de nutswerken, kant basisschool, af zijn, kan men beginnen met de rioleringswerken, waarbij ook de vuil- en regenwaterafkoppeling van de huizen zal gebeuren. Aannemer Penninck start vanaf de Ledeganckstraat en werkt richting Moeskroensesteenweg. Die werken zijn gepland rond eind mei. Ondertussen werken de nutsmaatschappijen verder in de rest van de straat.

Als een en ander goed verloopt moet alles klaar zijn tegen december 2010.

Wegomleggingen

Tijdens de werken is de straat niet toegankelijk voor autoverkeer. De woningen en handelszaken zijn uiteraard wel te voet bereikbaar. 's Avonds en in het weekend wordt de straat zoveel als mogelijk opengesteld voor plaatselijke bediening en laden en lossen.

Het verkeer dat van de Moeskroensesteenweg komt en richting Lauwe wil wordt omgelegd via de Doomanstraat (wordt éénrichting) en de Burgemeester Margotstraat (blijft dubbelrichting). Het verkeer uit de richting Lauwe dat naar de Moeskroensesteenweg wil, moet via de Preisbergstraat rijden (blijft dubbelrichting) en de Kapelhoekstraat (wordt éénrichting). Deze regeling geldt enkel voor verkeer dat niet zwaarder is dan 5 ton. Vrachtwagens worden verondersteld gebruik te maken van de N 58 (expressweg Moeskroen).

Aanpak spoorvorming

Los van de geplande werken, zullen verderop in de Lauwsestraat ook

Zo zal de schoolomgeving in de Lauwsestraat er in 2011 uitzien.

onderhoudswerken worden uitgevoerd aan het wegdek. Tussen het Scheermolenerf en de Burgemeester Margostraat is het bij regenweer gevaarlijk rijden omwille van spoorvorming. Er blijft veel water staan op een helft van de rijweg. Ook zijn er in dit deel van de straat een aantal verzakte riooldeksels. Daarom krijgt die kant van de rijweg een nieuwe laag asfalt. De werken zijn gepland voor half juni en duren ongeveer twee weken. Tijdens de werken zal de straat enige tijd afgesloten zijn voor alle verkeer, waarbij ook de garages tijdelijk niet bereikbaar zullen zijn. Hou dus ook hier rekening met tijdelijke omleggingen.

Alles ondergronds

Terwijl men 'toch bezig is' met de nutsleidingen, zal Gaselwest van de gelegenheid gebruik maken om het laagspannings- en verlichtingsnet volledig ondergronds aan te leggen, niet enkel in de zone tot aan de Oudstrijderslaan maar tot aan de Burgemeester Margostraat. Die werken kosten Gaselwest zo'n 120 000 euro. De stad betaalt

daarbovenop ook nog eens 30 000 euro voor het wegnemen van de bestaande openbare verlichting en het plaatsen van 22 nieuwe armaturen.

Zwaar verkeer

Het drukke vrachtverkeer in de Lauwsestraat is duidelijk een bron van ergernis bij vele bewoners. Het stadsbestuur is zich daarvan bewust en probeert een haalbare oplossing te vinden. Wat niet gemakkelijk is, omdat er heel wat partijen betrokken zijn en veel elementen meespelen. Zo is de Lauwsestraat grensoverschrijdend en moet er met de buurgemeente Menen worden overlegd over de tonnenmaatbeperking. Een volledig verbieden van plaatselijk vrachtwagenverkeer is niet mogelijk, zeker niet met de twee betrokken bedrijven die effectief 'plaatselijk' zijn: de firma Lavaert (Lauwe) en de kleigroeve (Aalbeke). Ruim een jaar geleden werd er met Menen een overeenkomst afgesloten m.b.t. de tonnenmaatbeperking. Daarin staat dat doorgaand zwaar verkeer geweerd wordt (max. 7,5 t richting Lauwe en max. 5 t richting

Aalbeke). Het plaatselijk zwaar verkeer voor Lavaert wordt in Kortrijk enkel nog toegelaten vanaf Aalbekeplaats richting Lauwe en niet meer in de omgekeerde richting. Zwaar verkeer voor de kleigroeve wordt, zowel in Kortrijk als in Menen, toegelaten in beide richtingen.

Omwille van de school werden zowel met Lavaert als met de kleigroeve afspraken gemaakt om altijd kant Aalbeke te mijden tijdens de schoolpuncturen. Het is ook de bedoeling dat er op de Moeskroensesteenweg, ter hoogte van de Lauwsestraat, een wegwijzer komt die dit zwaar verkeer +5 t met bestemming Lauwe verwijst naar de N58 (expressweg Moeskroen). De signalisatie voor Lauwe is al aangebracht en is volledig. Die van Kortrijk zal pas worden geplaatst na de werken in de Lauwsestraat. Daarna is ook de heraanleg van de doortocht Moeskroensesteenweg gepland en ook die werken zullen een weerslag hebben op het verkeer in de Lauwsestraat.

Kleigroeve

In eerdere Aaltjes besteedden we al aandacht aan het geologische begrip 'Aalbeekse klei' en het belang ervan voor de dakpannenproductie. Kleigroeven worden hier dus al jaren geëxploiteerd. Vroeger werd de uitgegraven klei met "berlingskes" (kleine treintjes op eigen smalspoorbedding) naar de fabriek vervoerd. Nu gebeurt dit transport met vrachtwagens. Op de groeve in de Lauwsestraat werd in 2009 gedurende 79 dagen gewerkt, wat betekent dat er zo'n 35 vrachten per dag gebeurden. Er waren gedurende 28 dagen transporten naar de Pottelbergfabriek via de Lauwsestraat. De overige 44 dagen waren transporten naar andere fabrieken via een kleiner deel van de Lauwsestraat (o.a. ter hoogte van nr. 256) en de Steenweg op Aalbeke in Lauwe. In 2010 waren er, tot een maand geleden, slechts tien dagen activiteit. Niettemin zal nog enkele jaren blijvend gegraven worden in de groeve Lauwsestraat.

GEMEENTERAADSELS

Binnenkort aanleg wandelpad

Het ziet er naar uit dat er binnenkort een einde komt aan het lange wachten op de aanleg van het wandelpad op het terrein van Houtimport Vandecasteele. Dit pad moet opnieuw een verbinding leggen tussen de Moeskroensesteenweg en de Busschaertstraat, ter vervanging van de vroegere weg die verdween bij de uitbreiding van het bedrijf. Vooral vanuit het plaatselijke ACW werd sterk aangedrongen op het herstel van de verbinding.

Op 24 februari werden de werken, na openbare aanbesteding, toegewezen aan Grondwerken Paul Van Hulle uit Tielt voor een bedrag van € 94 675, kosten die moeten worden gedragen door Houtimport Vandecasteele. De betrokken diensten werken nu aan de laatste details en de planning, zodat het pad wellicht tegen september in gebruik kan worden genomen.

Luingnestraat

De bovenlaag van de rijweg in een deel van de Luingnestraat, tussen nr 111 en de Antoon Van Vlienderbekestraat is aan vernieuwing toe. Dit deel van de straat krijgt een nieuwe asfaltlaag. De werken zijn gepland begin juni en duren ongeveer twee weken. Tijdens de werken zal de straat enige tijd afgesloten zijn voor alle verkeer, waarbij ook de garages tijdelijk niet bereikbaar zullen zijn. De nodige omleggingen worden voorzien.

Eervolle ontslagen brandweperlui

Twee verdienstelijke leden van onze vrijwillige brandweer nemen eervol ontslag. Dirk Ghequiere werd als vrijwillig brandweerman aangeworven op 24 december 1974. Hij heeft er 35 jaren trouwe dienst op zitten. Luitenant Johan Debackere, die nu als

Bissegenaardienst doet als bijpostoverste in Aalbeke, bereikt op 29 april 2010 de pensioengerechtigde leeftijd. Hij trad in dienst als vrijwillig brandweerman op 6 oktober 1970 en werd onderluitenant op 1 juli 1973. Sinds 1 maart 1984 heeft hij de rang van luitenant. Lt. Johan Debackere telt 39 dienstjaren. Namens de Aalbeekse bevolking dankt het Aaltje beiden van harte voor hun bewezen diensten.

Dirk Ghequiere en Johan Debackere

Iedereen is van harte welkom op volgend programma:

- 9.00 u: vinkenzetting (Preisbergstraat)
- 9.30 u: eucharistieviering in de Sint-Corneliuskerk
- 10.15 u: we planten "zon" in onze gemeente
(achterkant Skut)
- 10.30 u: receptie in het OC met als spreker
Wim Verlinde (ACW)
- 12.30 u: maaltijd voor wie vooraf inschrijft (en betaalt)
op rekening 778-5501923-41 of bij een
bestuurslid
(20 euro p.p., incl. drank; 50 euro per gezin)
- 14.30 u: korte wandeltocht (ca. 4 km), nadien koffie

Rerum Novarum Aalbeke Donderdag 13 mei 2010

ACW werkt voortdurend aan een samenleving waar het goed is om wonen voor iedereen. Dit werkjaar werken we rond duurzaamheid. Als we een gezonde en rechtvaardige samenleving willen, dan moeten we veel dingen anders aanpakken. **Meer info:** <http://www.aalbeke.be/verenigingen/acw>

OVERWELDIGENDE OPKOMST

Meer dan driehonderdvijftig inwoners van Aalbeke, Bellegem, Kooigem en Rollegem waren op zaterdag 17 april opgedaagd om kennis te maken met het bijna voltooide woonzorgcentrum De Weister op de hoek van de Lijsterstraat en de Moeskroensesteenweg. OCMW-voorzitter Francesca Verhenne was verrast maar uitermate tevreden. De onverwacht grote interesse bleek ook een opsteker voor de gidsende personeelsleden en voor de medewerkers van het Ontmoetingscentrum. Het grote splinternieuwe gebouw, met veel licht en ruimte, maakte een erg goede indruk op de vele bezoekers. In september volgt nog een feestelijke opening.

